

въоръжили, събрали коне и съставили както конни, тъй и пехотни дружини. Начело се явили бележити чипровски войводи: *Георги Пъячевичъ* и *Богданъ Мариновъ*. Опредѣлени били стотници и десетници. Сърдцати проповѣдници и апостоли се разтичали изъ българскитѣ села да вдигнатъ и православнитѣ християни. Католишки апостоли се появили и въ Сърбия. Всички католици се радвали, че Австрия ще освободи сърбитѣ и българитѣ. Това нѣщо сепнало православнитѣ сърби и българи! тѣ чувствували, че ако Австрия освободи балканскитѣ християни, тя ще наложи католическата вѣра на православнитѣ. За това избрали пратеници сърби, българи, власи и гърци, водени отъ сърбина архимандритъ *Исай*; пратеницитѣ стигнали въ Русия и обадили на руския царь въ Москва, че ако австрийскитѣ войски сами навлѣзатъ въ сръбскитѣ и български земи, има опасностъ православнитѣ църкви и манастири да бждатъ завзети отъ католицитѣ. Царьтъ, като изслушалъ пратеницитѣ, решилъ и Русия да се намѣси въ войната противъ Турция, за да защити православната вѣра.

Въ това време чипровскитѣ въстаници се събрали на лагеръ въ мѣстността „*Жеравица*“ при града Фердинандъ. Ала ненадейно се явили еничери и спахии, които идѣли разсърдени отъ поражението имъ въ Унгария, и, подпомогнати отъ унгарския графъ, протестантинътъ Текели, стремглаво врѣхлетѣли върху въстаналитѣ чипровци и подиръ голѣма битка ги разбили. Часть отъ тѣхъ били избити, а друга часть се разбѣгали по горитѣ и околнитѣ села.

Българитѣ православни въ Бѣлоградчишко, Видинско, Пиротско и други мѣста, безъ да знаятъ, че Чипровци сж разбити, очаквайки австрийскитѣ войски, събирали се на чети и дружини, готови да помагатъ за освобождението. Войводитѣ *Георги Пъячевичъ* и *Богданъ Мариновъ* се измъкнали съ малки дружини отъ